

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BRAȘOV

Cabinetul Președintelui

Nr. 461/38/27 iunie 2017

Doamnei,

Judecător dr. Cristina Tarcea

Președintele ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Stimată doamnă președinte,

Vă înaintăm alăturat **recursul în interesul legii** declarat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov în conformitate cu dispozițiile art.471 alin.1 din Codul de procedură penală, referitor la următoarea problemă de drept:

Obligativitatea luării măsurilor asigurătorii în cauzele penale aflate în cursul judecății atunci când din verificările efectuate a rezultat că inculpatul nu are nici un bun în proprietate.

I. La nivelul Curții de Apel Brașov s-au conturat două opinii în legătură cu problema de drept a obligativității sau posibilității luării măsurilor asigurătorii de către instanță în cursul judecății, în cauzele penale pentru care legislația în vigoare prevede o astfel de obligație (spre exemplu în situația în care persoana vătămată este o persoană lipsită de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă, în situația infracțiunilor de evaziune fiscală prev. de art. 9 din Legea 241/2005 rap la art. 11 din aceeași lege, art. 32-33 din Legea nr. 656/2002 și de art. 20 din Legea nr. 78/2000 etc) sau este lăsată la latitudinea instanței oportunitatea luării unei astfel de măsuri, atunci când din verificările efectuate rezultă că inculpatul nu are nici un bun în patrimoniu.

Într-o primă opinie jurisprudențială s-a apreciat că pentru instituirea măsurii asigurătorii, chiar și în situația obligativității luării unei astfel de măsuri este necesar să existe bunuri în patrimoniul inculpatului asupra cărora să se poată aplica măsura asiguratorie; în acest sens s-a arătat că judecătorul investit cu o astfel de cerere sau din oficiu, înainte de a lua măsura sechestrului asigurător asupra bunurilor inculpatului sau ale părții responsabile civilmente trebuie să facă verificări pentru a stabili dacă există vreun bun în patrimoniul inculpatului sau al părții responsabile civilmente.

Această concluzie se desprinde din analiza dispozițiilor art.252, art.253 Cod procedură penală, potrivit cărora organul care procedează la aplicarea sechestrului este obligat să identifice și să evalueze bunurile sechestrate, putând dispune și ridicarea bunurilor, iar procesul-verbal de sechestr cuprinde descrierea amănunțită a bunurilor sechestrate cu indicarea valorii acestora.

Astfel, sechestrul nu poate fi instituit decât asupra bunurilor existente în patrimoniul inculpatului sau al părții responsabile civilmente, a căror descriere și evaluare este posibilă la momentul înființării acestei măsuri, iar nu și asupra bunurilor viitoare.

În condițiile în care din datele existente la dosar, inculpatul nu figurează în evidențele fiscale cu bunuri impozabile, luarea unor măsuri asigurătorii ar fi o dispoziție pur formală și fără finalitate.

Un alt argument adus în acest sens a fost și faptul că, în absența individualizării bunurilor asupra cărora se dispune măsura asiguratorie, s-ar institui în favoarea părții civile o sarcină excesiv de oneroasă pentru a se asigura executarea.

S-a mai arătat că instituirea unei măsuri asigurătorii ar trebui să aibă la bază o verificare inițială, în sensul existenței unor bunuri în patrimoniul persoanei vizate, în raport de care să fie respectată cerința prevăzută de art. 249 alin. (1) Cod procedură penală. În caz contrar nu se poate stabili dacă ele sunt egale cu valoarea probabilă a pagubei/dacă este necesară instituirea măsurii asigurătorii și asupra bunurilor părții responsabile civilmente, în cazul în care măsura asiguratorie instituită asupra bunurilor inculpatului nu este suficientă pentru a acoperi valoarea prejudiciului.

S-a avut în vedere și împrejurarea că o măsură asiguratorie nu trebuie să aducă atingere dreptului de proprietate decât în măsura în care se justifică potrivit scopului prevăzut de legea penală, motiv pentru care nu este admisibilă instituirea măsurii asigurătorii „asupra tuturor bunurilor inculpatului, prezente și viitoare”.

În a doua opinie jurisprudențială, s-a apreciat că măsura asiguratorie se poate dispune asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpatului, în mod generic, chiar dacă acestea nu au fost identificate. S-a arătat că dispozițiile privind condițiile generale de luare a măsurilor asigurătorii nu prevăd condiția ca bunurile să fie identificate la momentul luării măsurii asigurătorii. Ca atare, judecătorul căruia i se solicită luarea unor astfel de măsuri nu are obligația de a face verificări cu privire la existența sau nu în patrimoniul inculpatului a bunurilor mobile sau imobile, ci măsura se dispune cu titlu generic asupra tuturor bunurilor mobile sau imobile ale inculpatului până la concurența valorii probabile a prejudiciului necesar a fi reparat, chiar dacă inculpatul nu are nici un bun în patrimoniu. Existența sau nu a unor bunuri în patrimoniul inculpatului asupra cărora să se aplice sechestrul este o problemă de executare a măsurii dispuse de instanță.

Așadar, în cursul judecății, în cauzele penale pentru care legea prevede obligația de instituire a măsurilor asigurătorii, aceasta se poate dispune asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpatului în mod generic, individualizarea bunurilor ținând de executarea hotărârii.

Dispozițiile art.11 din Legea nr.241/2005 stabilesc într-o manieră imperativă că, în cazul în care s-a comis o infracțiune prevăzută de prezenta lege, luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie.

Rațiunea pentru care legiuitorul a impus măsuri asigurătorii fără a face distincție dacă în patrimoniul debitorului există sau bunuri valorificabile, este aceea că patrimoniul, ca universalitate juridică, are cel mai adesea caracteristici dinamice, astfel încât sechestrul aplicat poartă atât asupra bunurilor și drepturilor prezente, cât și a celor viitoare, instanța fiind datoare, fără a avea posibilitatea de apreciere, să dispună aplicarea măsurilor asigurătorii asupra bunurilor din patrimoniul inculpatului.

Totodată, trebuie avute în vedere și dispozițiile art.7 lit. e din Legea nr.188/2000 modificată, potrivit căreia executorul judecătoresc are, printre alte atribuții, aplicarea măsurilor asigurătorii dispuse de instanța judecătorească, iar în cazul infracțiunilor prevăzute de Legea nr.241/2005 modificată, dispozițiile art.213 alin.6 din Legea nr.207/2015 conform cărora măsurile asigurătorii dispuse de instanțele judecătorești sau de alte organe competente se duc la îndeplinire în conformitate cu dispozițiile referitoare la executarea silită, care se aplică corespunzător.

Procedura de punere în executare este reglementată de Codul de procedură civilă (la care trimite art.600 alin.3 Cod procedură penală), iar din analiza dispozițiilor art.660 Cod procedură

civilă rezultă că executorul judecătoresc are posibilitatea identificării acestor bunuri în etapa executării.

Totodată, bunurile mobile și imobile pe care se poate pune sechestrul nu se limitează la bunurile impozabile înscrise în evidența organelor fiscale, la fața locului, organele de executare putând identifica și alte bunuri aparținând inculpatului.

Având în vedere că practica este diferită în cadrul instanțelor din circumscripția Curții de Apel Brașov, că au fost pronunțate decizii și într-un sens și în celălalt acestea fiind menținute în ambele variante de către Înalta Curte de Casație și Justiție în recursurile promovate de părțile civile împotriva deciziilor pronunțate în apel de către Curtea de Apel Brașov (anterior datei de 1.02.2014) și că această situație a fost sesizată și în raportul nr.2133/IJ/1275/DIJ/2015 al Inspecției Judiciare urmare a controlului efectuat pentru instanțele din raza Curții de Apel Brașov, am procedat la consultarea instanțelor din țară pentru a evalua necesitatea promovării unui recurs în interesul legii, ocazie cu care am constatat că practica este de asemenea neunitară.

II. În conformitate cu dispozițiile art.471 alin.2 din Codul de procedură penală, anexăm prezentei jurisprudență a Înaltei Curți de Casație și Justiție identificată în sensul primei opinii:

- Decizia nr. 132/19.01.2012 a ICCJ, Secția penală în care s-a reținut că întrucât „În speța dedusă judecării partea civilă recurentă nu a indicat bunurile aflate în proprietatea inculpatului, instanța nu a putut aplica sechestrul asigurator, în condițiile în care nu erau identificate bunurile care ar fi constituit obiectul acestei măsuri.

- Decizia nr. 715/13.03.2012 a ICCJ, Secția penală

- Decizia nr. 1532/11.05.2012 a ICCJ, Secția penală în care s-a reținut că „Astfel, deși dispozițiile art. 11 din Legea nr. 241/2005 prevăd că (...) luarea măsurilor asiguratorii este obligatorie, în cauză nu sunt îndeplinite condițiile pentru luarea unor asemenea măsuri întrucât, în urma demersurilor efectuate, nu au fost identificate bunuri mobile sau imobile care să aparțină inculpatei (...).

Nu au fost identificate opinii în doctrină asupra acestor probleme de drept și nici Curtea Constituțională nu a pronunțat decizii relevante în această materie sub aspectul problemei de practică neunitară identificată.

III. În conformitate cu dispozițiile art.471 alin.3 din Codul de procedură penală, anexăm prezentei copii de pe hotărâri judecătorești pronunțate de Curtea de Apel Brașov – Secția penală sau de instanțele din raza de competență a Curții de Apel Brașov din care rezultă că problema de drept a fost soluționată în mod diferit.

De asemenea, vă depunem răspunsurile și jurisprudența înaintate instanței noastre de către Curtea de Apel București – Secția I penală și Secția a II-a penală, Curtea de Apel Iași, Curtea de Apel Bacău, Curtea de Apel Constanța, Curtea de Apel Ploiești, Curtea de Apel Pitești, Curtea de Apel Timișoara, Curtea de Apel Suceava, Curtea de Apel Oradea, Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel Cluj și Curtea de Apel Târgu Mureș, din acestea rezultând că problema de drept obiect al recursului în interesul legii este soluționată în mod diferit la nivel național.

În sensul primei opinii jurisprudențiale au fost identificate hotărâri judecătorești pronunțate de către **Tribunalului Covasna** (Sentință penală nr. 9/23.02.2015, definitivă prin decizia penală nr. 405/Ap/27.05.2015 a Curții de Apel Brașov, pronunțate în dosarul penal nr. 1543/119/2013) **Judecătoria Moinești** (sentința penală nr.433/31.10.2013), **Tribunalul Bacău** (sentința penală nr.163/D/25.03.2014), **Tribunalul Giurgiu** (sentința penală nr.528/07.10.2015, sentința penală nr.690/09.12.2015), **Tribunalul Bistrița Năsăud** (încheierea penală nr.8/F/27.01.2017), **Judecătoria Năsăud** (încheierea penală nr.209/31.05.2016), **Judecătoria Jibău** (sentința penală nr.115/26.10.2016), **Curtea de Apel Cluj** (decizia penală nr.731/A/17.09.2014, încheierea penală nr.84/11.04.2016), **Tribunalul Maramureș** (încheierea penală din 23.02.2016 pronunțată în dosarul penal nr.3755/100/2015, încheierea penală

nr.34/22.02.2016, încheierea penală nr.25/08.02.2016, încheierea penală nr.16/01.02.2017, încheierea penală nr.89/16.06.2016), **Tribunalul Constanța** (sentința penală nr.165/29.04.2015, sentința penală nr.209/23.05.2016), **Curtea de Apel Iași** (decizia penală nr.887/12.12.2016), **Tribunalul Iași** (sentința penală nr.358/30.03.2016), **Tribunalul Argeș** (sentința penală nr.316/28.04.2016, sentința penală nr.729/23.11.2016, sentința penală nr.1242/22.12.2015), **Tribunalul Prahova** (încheierea penală din 11.01.2017 pronunțată în dosar penal nr.5249/105/2016/a6, sentința penală nr.17/19.01.2017), **Tribunalul Sibiu** (sentința penală nr.74/30.06.2016), **Judecătoria Sector 4 București** (sentința penală nr.4129/26.11.2014, sentința penală nr.3397/09.10.2014), **Judecătoria Sector 6 București** (sentința penală nr.204/04.05.2016, sentința penală nr.322/21.07.2016), **Tribunalul Timiș** (sentința penală nr.172/PI/26.04.2016, sentința penală nr.94/PI/04.03.2016, sentința penală nr.238/PI/07.06.2016).

În sensul celei de-a doua opinii jurisprudențiale au fost identificate hotărâri judecătorești pronunțate de către **Tribunalul Brașov** (sentința penală nr. 94/S/26.05.2016 modificată prin decizia penală nr. 719/Ap/18.10.2016 a Curții de Apel Brașov, pronunțată în dosarul penal nr. 4958/62/2014), **Tribunalul Sibiu** (sentința penală nr.55/20.04.2016, sentința penală nr.78/06.07.2015), **Curtea de Apel Alba Iulia** (decizia penală nr.972/A/02.11.2016, decizia penală nr.460/A/12.05.2016, decizia penală nr.244/A/04.03.2015), **Tribunalul Hunedoara** (sentința penală nr.374/15.10.2014, sentința penală nr.15/05.02.2015), **Curtea de Apel Bacău** (decizia penală nr.456/17.06.2014, decizia penală nr.932/06.10.2015, decizia penală nr.706/25.09.2014, decizia penală nr.250/29.02.2016), **Tribunalul Bacău** (sentința penală nr.591/D/20.02.2017), **Curtea de Apel București** (decizia penală nr.1026/A/18.09.2014, decizia penală nr.775/A/05.05.2016, decizia penală nr.263/A/20.01.2016, decizia penală nr.778/A/05.05.2016), **Judecătoria Sector 5 București** (sentința penală nr.1151/28.05.2013, sentința penală nr.2281/09.10.2012, sentința penală nr.134/24.01.2012, sentința penală nr.1085/14.05.2012), **Tribunalul Giurgiu** (sentința penală nr.162/18.03.2015), **Tribunalul Ilfov** (sentința penală nr.243/F/03.12.2015, sentința penală nr.161/F/31.10.2013, sentința penală nr.46/25.02.2015, sentința penală nr.29/26.04.2013), **Tribunalul Sălaj** (sentința penală nr.71/23.03.2016), **Judecătoria Zalău** (sentința penală nr.46/31.01.2014, sentința penală nr.266/05.07.2013, sentința penală nr.361/08.10.2013), **Curtea de Apel Cluj** (decizia penală nr.731/A/17.09.2014, decizia penală nr.473/A/30.03.2015), **Judecătoria Sălaj** (sentința penală nr.361/08.10.2013), **Tribunalul Constanța** (sentința penală nr.214/25.05.2016), **Curtea de Apel Constanța** (decizia penală nr.951/P/23.10.2015), **Tribunalul Iași** (sentința penală nr.608/30.06.2015, sentința penală nr.797/26.06.2014), **Judecătoria Iași** (sentința penală nr.237/17.03.2015, sentința penală nr.4274/22.12.2015, sentința penală nr.4256/22.12.2015, sentința penală nr.2185/07.07.2016), **Tribunalul Satu Mare** (sentința penală nr.262/2013), **Curtea de Apel Pitești** (decizia penală nr.129/A/15.02.2014), **Curtea de Apel Timișoara** (decizia penală nr.100/A/13.05.2013, decizia penală nr.88/A/25.04.2013).

IV. În conformitate cu dispozițiile art.471 alin.2 teza finală din Codul de procedură penală, soluția ce se propune a fi pronunțată în recursul în interesul legii este următoarea:

„Luarea măsurii asigurătorii de către instanță în cursul judecății chiar și în situația obligativității luării unei astfel de măsuri stabilită prin lege este condiționată de existența de bunuri în patrimoniul inculpatului sau a părții responsabile civilmente asupra cărora să se poată aplica măsura asiguratorie, a căror descriere și evaluare să fie posibilă la momentul înființării acestei măsuri”.

V. Anexăm:

- hotărârea nr.70/29 mai 2017 a Colegiului de conducere al Curții de Apel Brașov;
- Sentința penală nr. 9/23.02.2015 a Tribunalului Covasna definitivă prin decizia penală nr. 405/Ap/27.05.2015 a Curții de Apel Brașov, pronunțate în dosarul penal nr. 1543/119/2013 în sensul primei opinii.
- Sentința penală nr. 94/S/26.05.2016 modificată prin decizia penală nr. 719/Ap/18.10.2016 a Curții de Apel Brașov, pronunțată în dosarul penal nr. 4958/62/2014 în sensul celei de-a doua opinii.
- adresa nr. 935/2017 a Curții de Apel Alba Iulia însoțită de sentința penală nr. 74/30.06.2015 pronunțată de Tribunalul Sibiu în dosarul nr. 8054/85/2013; sentința penală nr. 55/20.04.2016 pronunțată de Tribunalul Sibiu în dosarul nr. 3150/85/2015; sentința penală nr. 78/6.07.2015 pronunțată de Tribunalul Sibiu în dosarul nr. 1015/85/2013; sentința penală nr. 15/5.02.2015 pronunțată de Tribunalul Hunedoara în dosarul nr. 7442/97/2013, decizia penală nr. 466/A/12.05.2016 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia în dosarul nr. 7442/97/2013; sentința penală nr. 374/15.10.2014 pronunțată de Tribunalul Hunedoara în dosarul nr. 5263/97/2013, decizia penală nr. 244/A/4.03.2015 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia în dosarul nr. 5263/97/2013; sentința penală nr. 312/16.06.2014 pronunțată de Tribunalul Hunedoara în dosarul nr. 893/97/2012, decizia penală nr. 972/A/2.11.2016 pronunțată de Curtea de Apel Alba Iulia în dosarul nr. 893/97/2012;
- adresa nr. 741/I/A/33/2017 a Curții de Apel Bacău însoțită de adresa Curții de Apel Bacău Secția penală, cauze minori și familie; decizia penală nr. 456/17.06.2014 pronunțată de Curtea de Apel Bacău în dosarul nr. 2229/291/2013; decizia penală nr. 932/6.10.2015 pronunțată de Curtea de Apel Bacău în dosarul nr. 8999/279/2013; decizia penală nr. 706/25.09.2014 pronunțată de Curtea de Apel Bacău în dosarul nr. 4888/110/2013; decizia penală nr. 250/29.02.2016 pronunțată de Curtea de Apel Bacău în dosarul nr. 340/110/2015; decizia nr. 12/DL/11.07.2014 pronunțată de Curtea de Apel Bacău în dosarul nr. 469/32/2014; încheierea nr. 6/25.07.2016 pronunțată de Curtea de Apel Bacău, în dosarul nr. 498/32/2016; încheierea nr. 17/7.08.2015 pronunțată de Curtea de Apel Bacău în dosarul nr. 528/32/2015; încheierea nr. 7/2.08.2016 pronunțată de Curtea de Apel Bacău în dosarul nr. 512/32/2016; încheierea nr. 2/DL/3.02.2017 pronunțată de Curtea de Apel Bacău în dosarul nr. 858/32/2016; adresa nr. 1230/I/A/2017 a Tribunalului Bacău; sentința penală nr. 163/D/25.03.2014 pronunțată de Tribunalul Bacău în dosarul nr. 4888/110/2013; sentința penală nr. 59/D/20.02.2017 pronunțată de Tribunalul Bacău în dosarul nr. 1869/110/2016; sentința penală nr. 433/31.10.2013 pronunțată de Judecătoria Moinești în dosarul nr. 5522/260/2012; sentința penală nr. 467/14.11.2013 pronunțată de Judecătoria Moinești în dosarul nr. 1472/260/2012; adresa nr. 958/I/34A/2014 a Tribunalului Neamț;
- adresa nr. 3/3124/C/16.03.2017 a Curții de Apel București însoțită de decizia penală nr. 1026/A/18.09.2014 pronunțată de Curtea de Apel București, în dosarul nr. 2911/330/2013; decizia penală nr. 294/A/23.02.2016 pronunțată de Curtea de Apel București, în dosarul nr. 1246/229/2014; decizia penală nr. 775/A/5.05.2016 pronunțată de Curtea de Apel București, în dosarul nr. 1998/98/2015; decizia penală nr. 263/A/20.01.2016 pronunțată de Curtea de Apel București, în dosarul nr. 4499/87/2013; sentința penală nr. 4129/26.11.2014 pronunțată de Judecătoria Sectorului 4 București, în dosarul nr. 22369/4/2014; sentința penală nr. 3397/9.10.2014 pronunțată de Judecătoria Sectorului 4 București în dosarul nr. 19113/4/2014; sentința penală nr. 44/14.01.2014 pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București, în dosarul nr. 22722/302/2013; sentința penală nr. 1151/28.05.2013 pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București, în dosarul nr. 29156/302/2012; sentința penală nr. 2281/9.10.2012 pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București,

- în dosarul nr. 21491/302/2012; sentința penală nr. 2665/23.11.2012 pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București, în dosarul nr. 14660/302/2012; sentința penală nr. 134/24.01.2012 pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București în dosarul nr. 19942/302/2012; sentința penală nr. 1085/14.05.2012 pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București, în dosarul nr. 21143/302/2011; sentința penală nr. 204/4.05.2016 pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București, în dosarul nr. 15841/302/2015; sentința penală nr. 322/21.07.2016 pronunțată de Judecătoria Sectorului 6 București, în dosarul nr. 16059/302/2015; sentința penală nr. 162/18.03.2015 pronunțată de Tribunalul Giurgiu, în dosarul nr. 3000/122/2014; sentința penală nr. 528/27.10.2015 pronunțată de Tribunalul Giurgiu, în dosarul nr. 762/122/2015; sentința penală nr. 690/9.12.2015 pronunțată de Tribunalul Giurgiu, în dosarul nr. 305/122/2013; decizia penală nr. 778/A/5.05.2016 pronunțată de Curtea de Apel București în dosarul nr. 305/122/2013; sentința penală nr. 243/F/3.12.2015 pronunțată de Tribunalul Ilfov, în dosarul nr. 1378/93/2015; sentința penală nr. 161/F/31.10.2013 pronunțată de Tribunalul Ilfov, în dosarul nr. 2961/93/2012; sentința penală nr. 46/25.02.2015 pronunțată de Tribunalul Ilfov, în dosarul nr. 293/93/2014; sentința penală nr. 29/26.04.2013 pronunțată de Tribunalul Ilfov, în dosarul nr. 516/93/2012; sentința penală nr. 671/F/10.10.2014, pronunțată de Tribunalul Ilfov, în dosarul nr. 1540/93/2013;
- adresa nr. 992/2017 a Curții de Apel Cluj însoțită de adresa nr. 544/2017 a Tribunalului Bistrița-Năsăud; încheierea penală nr. 8/F/27.01.2017 pronunțată de Tribunalul Bistrița-Năsăud, în dosarul nr. 210/112/2015/a2; încheierea nr. 209/31.05.2016, pronunțată de Judecătoria Năsăud, în dosarul nr. 2635/265/2015/a1; sentința penală nr. 115/26.10.2016 pronunțată de Judecătoria Jibău, în dosarul nr. 1136/1752/2015; sentința penală nr. 71/23.03.2016 pronunțată de Tribunalul Sălaj, în dosarul nr. 1582/84/2015; sentința penală nr. 266/5.07.2013 pronunțată de Judecătoria Zalău, în dosarul nr. 3943/337/2012; decizia penală nr. 731/A/17.09.2014 pronunțată de Curtea de Apel Cluj, în dosarul nr. 3943/337/2012; încheierea penală nr. 84/11.04.2016 pronunțată de Curtea de Apel Cluj, în dosarul nr. 432/100/2015/a1; sentința penală nr. 361/8.10.2013 pronunțată de Judecătoria Zalău, în dosarul nr. 3145/337/2013; sentința penală nr. 46/31.01.2014 pronunțată de Judecătoria Zalău, în dosarul nr. 6678/337/2013; decizia penală nr. 473/A/30.03.2015 pronunțată de Curtea de Apel Cluj, în dosarul nr. 967/1752/2014; încheierea din 23.02.2016 pronunțată de Tribunalul Maramureș, în dosarul nr. 3755/100/2015; sentința penală nr. 116/10.06.2015 pronunțată de Tribunalul Sălaj, în dosarul nr. 2885/84/2014;
 - adresa nr. 957/22/2017 a Curții de Apel Constanța însoțită de sentința penală nr. 214/25.05.2016 pronunțată de Tribunalul Constanța, în dosar nr. 6764/118/2015; sentința penală nr. 283/28.06.2016 pronunțată de Tribunalul Constanța, în dosarul nr. 6660/118/2015; minuta deciziei penale nr. 168/P/16.02.2017 pronunțate de Curtea de Apel Constanța, în dosarul nr. 2962/118/2015; sentința penală nr. 209/23.05.2016 pronunțată de Tribunalul Constanța în dosarul nr. 2962/118/2015; sentința penală nr. 165/29.04.2015 pronunțată de Tribunalul Constanța, în dosarul nr. 6990/118/2014; decizia penală nr. 951/P/23 octombrie 2015 pronunțată de Curtea de Apel Constanța, în dosarul nr. 6990/118/2014;
 - adresa nr. 1198/A/22/2017 a Curții de Apel Galați;
 - adresa nr. 1371/A/2017 a Curții de Apel Iași însoțită de sentința penală nr. 358/30.03.2016 pronunțată de Tribunalul Iași, în dosarul nr. 7627/99/2015; sentința penală nr. 1082 NCPP/6.10.2014 pronunțată de Tribunalul Iași, în dosarul nr. 7652/99/2013*; sentința penală nr. 237 NCPP/17.03.2015 pronunțată de Tribunalul Iași, în dosarul nr. 400/99/2014*; sentința penală nr. 608/NCPP/30.06.2015 pronunțată de Tribunalul Iași, în dosarul nr. 9758/99/2014; sentința penală nr. 797/NCPP/26.06.2014 pronunțată de Tribunalul Iași, în dosarul nr. 10029/99/2012*; sentința penală nr. 4274/22.12.2015 pronunțată de Judecătoria Iași, în dosarul nr.

41477/245/2014, sentința penală nr. 2185/7.07.2016 pronunțată de Judecătoria Iași, în dosarul nr. 25505/245/2015; sentința penală nr. 4256/22.12.2015 pronunțată de Judecătoria Iași, în dosarul nr. 13470/245/2015; decizia penală nr. 839/26.11.2015 pronunțată de Curtea de Apel Iași, în dosarul nr. 400/99/2014*; decizia nr. 887/12.12.2016 pronunțată de Curtea de Apel Iași, în dosarul nr. 7627/99/2015; decizia penală nr. 891/16.12.2015 pronunțată de Curtea de Apel Iași, în dosar nr. 9758/99/2014; decizia penală nr. 777/3.12.2014 pronunțată de Curtea de Apel Iași, în dosarul nr. 10029/99/2012*; decizia penală nr. 306/19.04.2016 pronunțată de Curtea de Apel Iași, în dosarul nr. 41477/245/2014; adresa nr.177/CP/2017 a Tribunalului Iași; adresa nr. 1371/A/2017 a Tribunalului Vaslui;

- adresa nr. 820/22/A/2017 a Curții de Apel Oradea însoțită de sentința penală nr. 262/12.11.2013 pronunțată de Tribunalul Satu Mare, în dosarul nr. 1771/83/2012;
- adresa nr. 10/A/2017 a Curții de Apel Pitești însoțită de decizia penală nr. 123/A/15.02.2017 pronunțată de Curtea de Apel Pitești, în dosarul nr. 4214/109/2015; sentința penală nr. 316/28.04.2016 pronunțată de Tribunalul Argeș în dosarul nr. 4214/109/2015; sentința penală nr. 729/23.11.2016 pronunțată de Tribunalul Argeș, în dosarul nr. 2125/109/2016; sentința penală nr. 1242/22.12.2015 pronunțată de Tribunalul Argeș, în dosarul nr. 3233/109/2015; sentința penală nr. 87/7.06.2016 pronunțată de Judecătoria Costești, în dosarul nr. 1050/214/2015;
- adresa nr. 1035/A/2017 a Curții de Apel Ploiești însoțită de adresa nr. 1548/A/2017 a Tribunalului Prahova; încheierea din data de 11.01.2017 pronunțată de Tribunalul Prahova, în dosarul nr. 5249/105/2016/a6; încheierile din 11.01.2017 și 18.01.2017 pronunțate de Tribunalul Prahova, în dosarul nr. 5249/105/2016; sentința penală nr. 17/19.01.2017 pronunțată de Tribunalul Prahova, în dosarul nr. 5249/105/2016;
- adresa nr. 919/A/2017 a Curții de Apel Suceava însoțită de sentința penală nr. 330/17.06.2016 pronunțată de Judecătoria Rădăuți, în dosarul nr. 5737/285/2015; încheierea din 15.04.2016 pronunțată de Judecătoria Rădăuți, în dosarul nr. 5737/285/2015;
- adresa din 27.02.2017 a Judecătoriei Reghin; adresa nr. 269/2017 a Judecătoriei Miercurea Ciuc; adresa nr. 147/I/A/2017 a Judecătoriei Odorheiu Secuiesc; adresa nr. 294/2017 a Judecătoriei Toplița; adresa nr. 286/35/A/2017 a Judecătoriei Luduș;
- adresa nr. 393/2017 a Curții de Apel Timișoara însoțită de decizia penală nr. 100/A/12.05.2013 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara, în dosarul nr. 7362/108/2012; decizia penală nr. 88/A/25.04.2013 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara, în dosarul nr. 8736/108/2012; sentința penală nr. 172/P.I./26.04.2016 pronunțată de Tribunalul Timiș, în dosarul nr. 8437/30/2015; sentința penală nr. 94/PI/4.03.2016 pronunțată de Tribunalul Timiș, în dosarul nr. 8908/30/2015; sentința penală nr. 420/P.I./21.10.2016 pronunțată de Tribunalul Timiș, în dosarul nr. 5004/30/2016; sentința penală nr. 238/PI/7.06.2016 pronunțată de Tribunalul Timiș, în dosarul nr. 7874/30/2015.

Cu deosebită considerație,

Președintele Curții de Apel Brașov
Judecător Elena Barbu

Întocmit,
Președintele Secției penale
Nicoleta Hădărean

